

central point for summary and review- חוקים-disputants insertion of an earlier segment- חזרה וסיכום מרכזית לסיכום story- מעשה-O		מימרא-statement challenge- קושי- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-		Talmud Navigator														
מקרא-key:	כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
	הנושא את האשה, ופסקה עמו כדי שיוון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים.																	קא:
	ניסת לאחר, ופסקה עמו כדי שיוון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים.																	קא:
	לא יאמר הראשון לכשתבא אצלי אזונה, אלא מוליך לה מזונותיה למקום שאמה.																	קא:
	וכן לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד, אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות.																	קא:
	ניסת - הבעל נותן לה מזונות, והן נותנין לה דמי מזונות.																	קא:
	מתו - בנותיהן ניוונות מנכסים בני חורין, והיא ניוונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב.																	קא:
	הפקחים היו כותבים ע"מ שאזון את בתך חמש שנים כל זמן שאת עמי.																	קא:
	האומר לחבירו חייב אני לך מנה, רבי יוחנן אמר: חייב	אתמר: [רבי יוחנן]																קא:
	פטור.	ריש לקיש:																קא:
	ה"ד?																	קא:
	אי דאמר להו אתם עדיי																	קא:
	מ"ט דר"ל דקפטר?																	קא:
	אי דלא אמר להו אתם עדיי																	קא:
	מ"ט דרבי יוחנן דקמחייב?																	קא:
	לעולם דלא קאמר להו אתם עדיי, והכא במאי עסקינן - דא"ל חייב אני לך מנה בשטר																	קא:
	חייב, אלימא מילתא דשטרא כמאן דאמר להו אתם עדים דמי	רבי יוחנן:																קא:
	פטור, לא אלימא מילתא דשטרא.	ריש לקיש:																קא:
	הנושא את האשה, ופסקה עמו לזון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים	תנן:																קא:
	מאי לאו כי האי גוונא																	קא:
	לא, בשטרי פסיקתא, וכדרב גידל																	קב:
	כמה אתה נותן לבנד? כך וכך, וכמה אתה נותן לבתך? כך וכך, עמדו וקידשו - קנו, הן הדברים הנקנין באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:																קב:
	כתב לכהן שאני חייב לך חמש סלעים - חייב ליתן לו חמש סלעים, ובנו אינו פדוי	תא שמע:																קב:
	שאני התם, דמשועבד ליה מדאורייתא.																	קב:
	אי הכי, אמאי כתב?																	קב:
	כדי לברר לו כהן.																	קב:
	אי הכי, בנו אמאי אינו פדוי?																	קב:
	כדעולא																	קב:
	דבר תורה פדוי לכשיתן, ומ"ט אמרו בנו אינו פדוי? גזירה שמא יאמרו פודין בשטרות.	דאמר עולא:																קב:
	כתנאי:	רבא:																קב:
	ערב היוצא אחר חיתום שטרות - גובה מנכסים בני חורין, מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר: גובה מנכסים בני חורין	רבי ישמעאל:																קב:

central point for summary and review- חולקים-disputants insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- חזרה- story-מעשה-O		מיימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מקרא-key:	כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר												
מימרא														
אינו גובה לא מנכסים בני חורין ולא מנכסים משועבדים	אמר לו בן ננס:	◇	■	?										קב.
למה?	אמר לו: [רבי ישמעאל]	?	?											קב.
הרי שהיה חונק את חבירו בשוק, ומצאו חבירו ואמר לו הנח לו ואני אתן לך - פטור, שלא על אמונתו הלוחה	אמר לו: [בן ננס]	!	?											קב.
לימא, רבי יוחנן דאמר כרבי ישמעאל, וריש לקיש דאמר כבן ננס			?											קב.
אליבא דבן ננס כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי ישמעאל			!	◇										קב.
רבי יוחנן כרבי ישמעאל	[רבי יוחנן]	◇	■	!	◇									קב:
וריש לקיש?			?	!										קב:
עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל התם - אלא דשייך ליה לשיעבודא דאורייתא, אבל הכא לא שייך שיעבודא דאורייתא	[ריש לקיש]	◇	■	!	◇									קב:
כמה אתה נותן לבנך? כך וכך, וכמה אתה נותן לבתך? כך וכך, עמדו וקידשו - קנו, הן הן הדברים הנקנים באמירה.	גופא, אמר רב גידל אמר רב:					■	◇							קב:
מסתברא מילתא דרב - בבתו נערה, דקא מטי הנאה לידיה, אבל בוגרת דלא מטי הנאה לידיה - לא, והאלהים אמר רב אפילו בוגרת, דאי לא תימא הכי, אבי הבן מאי הנאה אתא לידיה? אלא בההיא הנאה דקמיחתני אהדדי, גמרי ומקני להדדי.	רבא:							■	◇					קב:
דברים הללו ניתנו ליכתב או לא ניתנו ליכתב?	רבינא לרב אשי:									^				קב:
לא ניתנו ליכתב.	א"ל: [רב אשי]									!	◇			קב:
הפקחין היו כותבין על מנת שאזון את בתך חמש שנים כל זמן שאת עמך מאי כותבין? אומרים.	איתיביה:					■	?				◇			קב:
וקרי ליה לאמירה כתיבה?										?				קב:
אין										!				קב:
הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסיך	והתנן:	■	!								◇			קב:
האומר לאשתו.	ותני ר' חייא:	■	!								◇			קב:
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהם	ת"ש:					■	?				◇			קב:
הא מדעת שניהם כותבין								■	?					קב:
מאי לאו שטרי פסיקתא										?				קב:
לא, שטרי אירוסין ממש, כדרב פפא ורב שרביא										!	◇			קב:
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבה ורבינא אמרי: מקודשת	דאיתמר: [רבה ורבינא]	◇	■	!	◇									קב:
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא	◇	■	!	◇									קב:
מתו - בנותיהן ניזונות מנכסים בני חורין, והיא ניזונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב	תא שמע:							■	?		◇			קב:
הכא במאי עסקינן - בשקנו מידו.										!	◇			קב:
אי הכי, בנות נמי										?				קב:
בשקנו לזו ולא קנו לזו.										!	◇			קב:
ומאי פסקא?										?				קב:
איהי דהווי בשעת קנין - מהני לה קנין, בנות דלא הווי בשעת קנין - לא מהני להו קנין.										!	◇			קב:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:		statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כתובות-הנושא את האשה	מימרא	מאן דאמר													
מי לא עסקינן דהוא בשעת קנין, והיכי דמי? כגון דגרשה ואהדרה?															קב:
אלא, איהי דליתא בתנאי ב"ד - מהני לה קנין, בנות דאיתנהו בתנאי ב"ד - לא מהני להו קנין.															קב:
מגרע גרעי?															קב:
אלא בנותיו היינו טעמא, כיון דאיתנהו בתנאי ב"ד - אימר צררי אתפסינהו.															קב:
לא יאמר הראשון.															קב:
זאת אומרת, בת אצל אמה.	רב חסדא:														קב:
ממאי דבגדולה עסקינן? דלמא בקטנה עסקינן, ומשום מעשה שהיה															קב:
מי שמת והניח בן קטן לאמו, יורשי האב אומרים יהא גדל אצלנו, ואמו אומרת יהא בני גדל אצלי - מניחין אותו אצל אמו ואין מניחין אותו אצל ראוי ליורשו, מעשה היה ושחטוהו (ער"ה) [ערב ראשון]	דתניא:														קב:
אם כן, ליתני למקום שהיא, מאי למקום שאמה? שמעת מינה, בת אצל האם, לא שנא גדולה ולא שנא קטנה.															קב:
לא יאמרו שניהם וכו'.															קב:
הוא גברא דאוגר ליה ריחיא לחבריה לטחינה, לסוף איעתר זבין ריחיא וחמרא, אמר ליה: עד האידינא הוא טחיננא גבך, השתא הב לי אגרא, א"ל: מיטחן טחיננא לך															קב:
היינו מתניתין:	סבר רבינא למימר:														קב:
לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד, אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות	[מתניתין]														קב:
מי דמי? התם חד כריסא אית לה, תרתי כריסא לית לה, הכא מצי א"ל טחון וזבין, טחון ואותיב.	א"ל רב עורא:														קב:
ולא אמרן אלא דלית ליה טחינא לריחיא, אבל אית ליה טחינא לריחיא, כגון זו כופין אותו על מדת סדום.															קב:
אלמנה שאמרה אי אפשי לזוז מבית בעלי, אין היורשין יכולין לומר לה לכי לבית אביך ואנו זנין אותך, אלא זנין אותה ונותנין לה מדור לפי כבודה.															קב:
אמרה אי אפשי לזוז מבית אבא, יכולין היורשין לומר לה אם את אצלנו יש לך מזונות, ואם אין את אצלנו אין לך מזונות.															קב:
אם היתה טוענת מפני שהיא ילדה והן ילדים, זנין אותה והיא בבית אביה.															קב:
משתמשת במדור כדרך משתמשת בחיי בעלה, בעבדים ושפחות - כדרך משתמשת בחיי בעלה, בכרים וכסותו - כדרך משתמשת בחיי בעלה, בכלי כסף ובכלי זהב - כדרך משתמשת בחיי בעלה, שכך כתב לה ואת תהא יתבת בביתי ומיתונא מנכסי כל ימי מגר ארמלותיך.	תנו רבנן:														קב:
בבית?															קב:
בביתי - ולא בבקתי.	תני רב יוסף:														קב:
יתומים שמכרו מדור אלמנה - לא עשו ולא כלום.	רב נחמן:														קב:
ומ"ש מדרבי אסי א"ר יוחנן?															קב:
יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין - מה שמכרו מכרן	דא"ר אסי אמר ר' יוחנן:														קב:
התם לא משתעבדי לה מחיים, הכא משתעבדי לה מחיים.															קב:
מדור אלמנה שנפל - אין היורשין חייבין לבנותו.	אביי, נקיטינן:														קב:
מדור אלמנה שנפל - אין היורשין חייבין לבנותו ולא עוד, אלא אפילו היא אומרת הניחוני ואבננו משלי - אין שומעין לה.	תניא נמי הכי:														קב:
שיפצה, מאי?	בעי אביי:														קב:
תיקו.															קב:
אמרה אי אפשי.															קב:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-

Talmud Navigator

כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא												
וליתבו לה כי יתבה התם										?		קג.
מסייע ליה לרב הונא										!		קג.
ברכת הבית ברובה.	דאמר רב הונא:									!	◇	קג.
וליתבו לה לפי ברכת הבית										?		קג.
ה"נ.										!		קג.
לשון חכמים ברכה, לשון חכמים עושר, לשון חכמים מרפא.	רב הונא:									■	◇	קג.
ברכה										■		קג.
הא דאמרן.										■	■	◇
עושר										■		קג.
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קנה, מדד ולא משך - לא קנה, ואם היה פקח - שוכר את מקומו.	דתנן:									■	■	◇
מרפא										■		קג.
לא ילעוס אדם חטין ויניח על גבי מכתו בפסח, מפני שמחמיצות.	דתנן:									■	■	◇
בשעת פטירתו של רבי, אמר: לבני אני צריך, נכנסו בניו אצלו. אמר להם: הזהרו בכבוד אמכם נר יהא דלוק במקומו, שולחן יהא ערוך במקומו, מטה תהא מוצעת במקומו יוסף חפני, שמעון אפרתי, הם שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי.	ת"ר:									○	■	קג.
הזהרו בכבוד אמכם.										■	◇	קג.
דאורייתא היא דכתיב: (שמות כ') כבד את אביך ואת אמך										?		קג.
אשת אב הואי.										!	◇	קג.
אשת אב נמי דאורייתא היא										?		קג.
כבד את אביך ואת אמך, את אביך - זו אשת אביך, ואת אמך - זו בעל אמך, ו"ו יתירה - לרבות את אחיך הגדול	דתניא:									■	?	◇
הני מילי מחיים, אבל לאחר מיתה לא.										!		קג.
נר יהא דלוק במקומו, שולחן יהא ערוך במקומו, מטה תהא מוצעת במקומה.										■	◇	קג.
מאי טעמא?										^		קג.
כל בי שמשויה הוה אתי לביתיה, הוהא בי שמשא אתאי שבבתא קא קריה אבבא, אמרה אמתי: שתיקו, דרבי יתיב כיון דשמע שוב לא אתא, שלא להוציא לעז על צדיקים הראשונים.										○	!	◇
יוסף חפני, שמעון אפרתי, הם שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי.										■	◇	קג.
סבור מינה, בהדין עלמא הוא דקאמר, כיון דחזו דקדים ערסייהו לערסיה, אמרי: שמע מינה להווא עלמא הוה דקאמר, והאי דאמר הכי? דלא לימרו: מילתא הואי להו, ועד האידינא נמי זכותו דרבי הוא דאהניא להו.										■	◇	קג.
לחכמי ישראל אני צריך	אמר להו: [רבי]									■	◇	קג.
נכנסו אצלו חכמי ישראל.										○		קג.
אל תספדוני בעירות, והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום, שמעון בני חכם, גמליאל בני נשיא, חנינא בר תמא ישב בראש.	אמר להו: [רבי]									■	◇	קג.
אל תספדוני בעירות.										■	◇	קג:
סבור מינה, משום טרחא הוא דקאמר, כיון דחזי דקספדי בכרכים וקאתו כולי עלמא, אמרו: שמע מינה, משום יקרא הוא דקאמר.										■	◇	קג:
הושיבו ישיבה לאחר שלשים יום.										■	◇	קג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ◼ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ◼

כתובות-הנושא את האשה	מאימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator															
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
דלא עדיפנא ממשא רבינו, דכתיב: (דברים ל"ד) ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום,													◻	◇	קג:			
תלתין יומין ספדין ביממא ולייליא, מכאן ואילך ספדו ביממא וגרסי בלייליא או ספדו בלייליא וגרסי ביממא,														○	◇	קג:		
עד דספדי תריסר ירחי שתא.														○	◇	קג:		
ההוא יומא דאשכבתיא דרבי, נפקא בת קלא ואמרה: כל דהוה באשכבתיא דרבי מזומן הוא לחיי העוה"ב.														○	◇	קג:		
ההוא כובס כל יומא הוה אתי קמיה, ההוא יומא לא אתא, כיון דשמע הכי, סליק לאיגרא ונפל לארעא ומית,														○	◇	קג:		
יצתה בת קול ואמרה: אף ההוא כובס מזומן הוא לחיי העולם הבא.																קג:		
שמעון בני חכם.															◻	<	קג:	
מאי קאמר?															^		קג:	
הכי קאמר: אע"פ ששמעון בני חכם, גמליאל בני נשיא.															!	◇	קג:	
צריכא למימר?	לוי:														⚡	◇	קג:	
צריכא לך ולמטלתך.	רבי שמעון בר רבי:														⚡		קג:	
מאי קשיא ליה? הא קרא קאמר: (דברי הימים ב' כ"א) ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור.															⚡	◇	קג:	
ההוא ממלא מקום אבותיו הוה, ורבן גמליאל אינו ממלא מקום אבותיו הוה.															!	◇	קג:	
ורבי מאי טעמא עבד הכי?															⚡		קג:	
נהי דאינו ממלא מקום אבותיו הוה, ביראת חטא ממלא מקום אבותיו הוה.															!	◇	קג:	
חנינא בר חמא ישב בראש.																◻	<	קג:
לא קיבל רבי חנינא, שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה.															○	◇	קג:	
יתיב רבי אפס ברישא, ויתיב רבי חנינא אבראי ואתא לוי ויתיב גביה.															○	◇	קג:	
נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה - וקאתא לבבל.															○	◇	קג:	
והיינו דאמרי ליה לרב: גברא רבה אקלע לנהרדעא ומטלע, ודריש כלילא שרי															○	◇	קג:	
שמע מינה, נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא.	אמר: [רב]														○	◇	קג:	
ואימא: רבי חנינא נח נפשיה, ור' אפס כדתיב יתיב, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא															⚡		קג:	
איבעית אימא: לוי לר' אפס מיכף הוה כייף ליה															!	◇	קג:	
ואי בעית אימא: כיון דאמר ר' חנינא בר חמא ישב בראש, לא סגי דלא מליך, דכתיב בהו בצדיקים: (איוב כ"ב) ותגור אומר ויקם לך.															!	◇	קג:	
והא הוה ר' חייא															⚡	◇	קג:	
נח נפשיה.															!	◇	קג:	
אני ראיתי קברו של רבי והורדתי עליו דמעות	והאמר ר' חייא:														○ ⚡	◇	קג:	
איפוך.															!		קג:	
אותו היום שמת רבי בטלה קדושה	והאמר ר' חייא:														○ ⚡	◇	קג:	
איפוך.															!		קג:	
כשחלה רבי, נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא בוכה	והתניא:														○ ⚡	◇	קג:	
רבי, מפני מה אתה בוכה?	אמר לוי: [ר' חייא]														⚡ ⚡		קג:	

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה-O		statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!												
כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק	
מזמרא	מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק	
מת מתוך השחוק - סימן יפה לו, מתוך הבכי - סימן רע לו פנו למעלה - סימן יפה לו, פניו למטה - סימן רע לו פנו כלפי העם - סימן יפה לו, כלפי הכותל - סימן רע לו פניו ירוקן - סימן רע לו, פניו צהובין ואדומים - סימן יפה לו מת בע"ש - סימן יפה לו, במו"ש - סימן רע לו מת בערב יוהכ"פ - סימן רע לו, במוצאי יוהכ"פ - סימן יפה לו מת מחולי מעיים - סימן יפה לו, מפני שרובם של צדיקים מיתתן בחולי מעיים	התניא:	■	◊										קג:	
אנא אתורה ומצות קא בכינא	א"ל: [רבי]	!	◊										קג:	
איבעית אימא: איפוך		!	◊										קג:	
ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, ר' חייא עסוק במצות הוה, ורבי סבר: לא אפגריה.		!	◊										קג:	
והיינו דכי הוו מינצו ר' חנינא ור' חייא		○											קג:	
בהדי ידי מינצת? דאם חס ושלום נשתכחה תורה מישראל, מהדרנא ליה מפלפול?	ר' חנינא לר' חייא:	◊	○										קג:	
אנא עבדי דלא משתכחה תורה מישראל, דאיתינא כיתנא ושדינא, ומגדלנא נישבי וציינא טביא, ומאכילנא בישראל ליתמי, ואריכנא מגילתא ממשכי דטביא, וסליקנא למתא דלית בה מקרי דרדקי, וכתיבנא חמשא חומשי לחמשא ינוקי, ומתנינא שיתא סידרי לשייתא ינוקי, לכל חד וחד אמרי ליה אתני סידרך לחברך.	א"ל ר' חייא:	!	○										קג:	
כמה גדולים מעשה חייא.	והיינו דאמר רבי:	■	◊										קג:	
אפילו ממך?	א"ל ר"ש ב"ר:	◊											קג:	
אי.	א"ל: [רבי]	!											קג:	
אפילו מאבא?	א"ל רבי ישמעאל ברבי יוסי:	◊											קג:	
חס ושלום, לא תהא כזאת בישראל.	א"ל: [רבי]	!											קג:	
לבני קטן אני צריך	אמר להן: [רבי]											■	◊	קג:
נכנס ר' שמעון אצלו, מסר לו סדרי חכמה.												○	◊	קג:
לבני גדול אני צריך	אמר להן: [רבי]											■	◊	קג:
נכנס רבן גמליאל אצלו, ומסר לו סדרי נשיאות.												○	◊	קג:
בני, נהוג נשיאותך ברמים, זרוק מרה בתלמידיים.	אמר לו: [רבי]											■	◊	קג:
איני? והא כתיב: (תהלים ט"ו) ואת יראי ה' יכבד												◊		קג:
זה יהושפט מלך יהודה, כשהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו, וקורא לו: רבי, רבי, מרי, מרי.	ואמר מר:											■	◊	קג:
לא קשיא: הא בצינעא, הא בפרהסיא.												!	◊	קג:
רבי מוטל בציפורי, ומקום מוכן לו בבית שערים.	תניא:											■	◊	קג:
(דברים ט"ז) צדק צדק תרדף - הלך אחר ר' לבית שערים	והתניא:											■	◊	קג:
רבי בבית שערים הוה, אלא כיון דחלש אמטוהי לציפורי, דמדליא ובסיס אורא.												!	◊	קג:
ההוא יומא דנח נפשיה דרבי, גזרו רבנן תעניתא ובעו רחמי, ואמרי: כל מאן דאמר נח נפשיה דר', ידקר בחרב.												○	◊	קד:
סליקא אמתייה דרבי לאיגרא, אמרה: עליוני! מבקשין את רבי והתחונני' מבקשין את רבי, יהי רצון שיכופו תחתונים את העליונים. כיון דחזאי כמה זימני דעייל לבית הכסא, וחלין תפילין ומנח להו וקמצטער, אמרה: יהי רצון שיכופו עליונים את התחתונים. ולא הוו שתקי רבנן מלמיבעי רחמי, שקלה כוזא שדייא מאיגרא [לארעא], אישתיקו מרחמי ונח נפשיה דרבי.												○	◊	קד:
זיל עיין.	אמרו ליה רבנן לבר קפרא:											○	◊	קד:
אזל אשכחיה דנח נפשיה, קרעיה ללבושיה ואהדריה לקרעיה לאחוריה	[בר קפרא]											○	◊	קד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה									
כתובות-הנושא את האשה									א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מזמרא	מאן דאמר									
אראלים ומצוקים אחזו בארון הקדש, נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקדש	פתח ואמר: [בר קפרא]							◊		קד.
אמרו ליה: נח נפשיה?									^	קד.
אתון קאמרתו ואנא לא קאמינא.	אמר להו: [בר קפרא]								!	קד.
בשעת פטירתו של רבי, זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה, אמר: רבש"ע, גלוי ודוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה, יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתי, יצתה ב"ק ואמרה: (ישעיהו נ"ז) יבא שלום ינחו על משכבותם.								◊	○	קד.
על משכבך מיבעי ליה									;	קד.
מסייע ליה לר' חייא בר גמדיא									!	קד.
בשעה שהצדיק נפטר מן העולם, אומרים מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, צדיק פלוני בא אומר להם: יבואו צדיקים ויצאו לקראתו, ואומרים לו: יבא בשלום, ינחו על משכבותם.	דאמר רבי חייא בר גמדיא אמר ר' יוסי בן שאול:								!	◊
בשעה שהצדיק נפטר מן העולם, שלש כיתות של מלאכי השרת יוצאות לקראתו, אחת אומרת לו: בא בשלום, ואחת אומרת: הולך נכחו, ואחת אומרת לו: יבא שלום ינחו על משכבותם.	רבי אלעזר:									◊
בשעה שהרשע נאבד מן העולם, שלש כיתות של מלאכי חבלה יוצאות לקראתו, אחת אומרת: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים, ואחת אומרת לו: (ישעיהו נ') למעצבה ישכב, ואחת אומרת לו: (יחזקאל לב) רדה והשכבה את ערלים.										◊
כל זמן שהיא בבית אביה - גובה כתובתה לעולם, כל זמן שהיא בבית בעלה - גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים, שיש בכל"ה שנים שתעשה טובה כנגד כתובתה, דברי ר' מאיר שאמר משום רשב"ג	רבי מאיר שאמר משום רשב"ג:									◊
כל זמן שהיא בבית בעלה - גובה כתובתה לעולם, כל זמן שהיא בבית אביה - גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים.	חכמים:									◊
מתה, יורשיה מזכירין כתובתה עד עשרים וחמש שנים.										◊
ענייה שבישראל עד עשרים וחמש שנים, ומרתא בת בייתוס עד עשרים וחמש שנים?	אביי לרב יוסף:								;	◊
לפום גמלא שיחנא.	אמר ליה: [רב יוסף]								!	◊
לרבי מאיר, מהו שתשלש?	איבעיא להו:								^	◊
תיקו.										◊
כל זמן.	חכמים:									<
אתאי קודם שקיעת החמה - גובה כתובתה, לאחר שקיעת החמה - לא גביא, בהאיא פורתא אחילתא?	אביי לרב יוסף:								;	◊
אין, כל מדת חכמים כן היא, בארבעים סאה - טובל, בארבעים סאה חסר קורטוב - אינו יכול לטבול בהן.	אמר ליה: [רב יוסף]								!	◊
העיד רבי ישמעאל ברבי יוסי לפני רבי, שאמר משום אביו: לא שנו אלא שאין שטר כתובה יוצא מתחת ידיה, אבל שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - גובה כתובתה לעולם	רב יהודה אמר רב:									◊
אפילו שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - אינה גובה אלא עד עשרים וחמש שנים.	רבי אלעזר:									◊
ב"ה גובה שלא בהזכרה	מתיב רב ששת:								;	◊
היכי דמי?									^	;
אי דלא נקט שטרא									!	;
במאי גבלי?									;	;
אלא דנקיט שטרא									!	;
וב"ח הוא דלאו בר אחולי הוא, הא אלמנה אחילתא									;	;
לעולם דלא נקיט שטרא, והכא במאי עסקינן - כשהייב מודה.	הוא מתיב לה, והוא מפרק לה: [רב ששת]								!	◊
גרופה - הרי היא כבעל חוב	והאמר ר' אלעא, שונין:								;	◊

כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מקרא-key:	disputants- חולקים statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה											
היכי דמי?										ז	א	קד.
אי דלא נקיטא כתובה										ז	!	קד.
במאי גביא?										ז	ז	קד.
אלא לאו דנקיטא כתובה										ז	!	קד.
וגרושה היא דלאו בת אחולי היא, הא אלמנה אחילתא										ז		קד.
הכא נמי כשהייב מודה.										ז	!	קד.
תבעה כתובהה - הרי היא ככתולה, ואם היה שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - גובה כתובהה לעולם.	רב נחמן בר יצחק, תני רב יהודה בר קזא במתניתא דבי בר קזא:									ז	!	קד.
ילמדנו רבינו, כששטר כתובה יוצא מתחת ידה מחלוקת, או כשאין שטר כתובה יוצא מתחת ידה? והלכה כדברי מי?	שלח ליה רב נחמן בר רב חסדא לרב נחמן בר יעקב:									ז	!	קד:
בשאין שטר כתובה יוצא מתחת ידה מחלוקת, אבל שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - גובה כתובהה לעולם, והלכה כדברי חכמים.	שלח ליה: רב נחמן בר יעקב									ז	!	קד:
לא שנו אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש לה	כי אתא רב דימי, א"ר שמעון בן פזי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא:									ז	!	קד:
אפילו תוספת אין לה	רבי אבהו א"ר יוחנן:									ז	!	קד:
תנאי כתובה ככתובה דמי.	דאמר רבי אייבו אמר רבי ינאי:									ז	!	קד:
לא שנו אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש לה.	אתמר נמי, א"ר אבא אמר רב הונא אמר רב:									ז	!	קד:
אמר ליה רבי אבא לרב הונא: אמר רב הכי?										ז		קד:
אישתיקן קאמרת, או אשקיין קאמרת?	אמר ליה: רב הונא									ז	!	קד:
אישתיקן קאמינא.	אמר ליה: רבי אבא									ז	!	קד:
חמתיה דרב חייא אריכא אינתת אחוה הואי, ואלמנה בבית אביה הואי, וזנה עשרים וחמש שנין בבי נשא. לסוף אמרה ליה: הב לי מזוני										ז	!	קד:
לית לך מזוני.	אמר לה: רב חייא אריכא									ז	!	קד:
הב לי כתובה										ז	!	קד:
לא מזוני אית לך ולא כתובה אית לך	אמר לה: רב חייא אריכא									ז	!	קד:
תבעתיה לדינא קמיה דרבה בר שילא.										ז	!	קד:
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה	אמר ליה: רבה בר שילא									ז	!	קד:
זניתה עשרים וחמש שנים בבי נשא, בחיי דמר, דבכתפאי אמטאי לה.	אמר ליה: רב חייא אריכא									ז	!	קד:
טעמא מאי אמור רבנן כל זמן שהיא בבית בעלה גובה כתובהה לעולם, דאמרינן משום כיסופא הוא דלא תבעה, הכא נמי משום כיסופא הוא דלא תבעה, זיל הב לה.	אמר ליה: רבה בר שילא									ז	!	קד:
לא אשגח	רב חייא אריכא									ז	!	קד:
כתב לה אדרכתא אניכסיה.	רבה בר שילא									ז	!	קד:
אתא לקמיה דרבה, א"ל: חזי מר היכי דנן	רב חייא אריכא									ז	!	קד:
שפיר דנן.	א"ל: רבא									ז	!	קד:
אמרה ליה: אי הכי, ליזיל להדר לי פירי דמן ההוא יומא עד האידינא										ז	!	קד:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!

Talmud Navigator

כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												
אחוי לי אדרכתך	אמר לה: [רבא]	○										קד:
חזייה דלא הוה כתוב בה ואישתמודענא דנכסים אלו דמיתנא אינון		○									◇	קד:
אמר לה: אדרכתא לאו שפיר כתיבא.	אמר לה: [רבא]	○										קד:
אמרה ליה: תיזיל אדרכתא, אישקול מיומא דשלימי יומא אכרזתא עד השתא		○									◇	קד:
הני מילי היכא דלא כתיב טעותא באדרכתא, אבל היכא דכתיב טעותא באדרכתא לית לן בה.	אמר לה: [רבא]	■									◇	קד:
אמרה ליה: והא מר הוא דאמר אחריות טעות סופר הוא		⋈									◇	קד:
בהא ליכא למימר טעות סופר הוא, דבהא אפי' רבה בר שילא טעי, מעיקרא הוא סבור: הני והני דידיה, מה לי מהני מה לי מהני, ולא היא, זימנין דאזלה ומשבחה להו, ודבעלה מכספי, ואמר לה שקיל דידך והב לי דידך, ואתי לאפוקי לעז על בי דינא.	אמר לה רבא:	!									◇	קד:
הדרן עלך הנושא												

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שני דייני גזירות היו בירושלים: אדמון וחנן בן אבישלום, חנן ואומר שני דברים, אדמון ואומר שבעה.														קד:
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, חנן ואומר: תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה	חנן:												■	קד:
תשבע בתחלה ובסוף.	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:												■	קה.
כדבריהם.	רבי דוסא בן הרכינס:												■	קה.
יפה אמר חנן לא תשבע אלא בסוף.	רבן יוחנן בן זכאי:												■	קה.
שלשה דייני גזילות היו בירושלים: אדמון בן גדאי, וחנן המצרי, וחנן בן אבישלום	ורמינהי:												⚡	קה.
קשיא תלת אתרין קשיא גזירות אגילות													⚡	קה.
בשלמא תלת אתרין לא קשיא, דחשיב ליה קתני, דלא חשיב ליה לא קתני													!	קה.
אלא גזירות אגילות קשיא													⚡	קה.
שהיו גוזרין גזירות על גזילות	רב נחמן בר יצחק:												!	קה.
קטימה נטיעה - ר' יוסי אומר: גוזרי גזירות שביירושלים אומרים: נטיעה בת שנתה - שתי כסף, בת שתי שנים - ארבע כסף.	כדתניא: [רבי יוסי]												!	קה.
שלשה דייני גזירות היו בירושלים: אדמון, וחנן, ונחום	ורמינהי:												⚡	קה.
מאן תנא נחום? ר' נתן היא	רב פפא:												!	קה.
אף נחום המדי מגוזרי גזירות שביירושלים היה	דתניא, רבי נתן:												!	קה.
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]												!	קה.
ותו ליכא?													⚡	קה.
שלוש מאות ותשעים וארבעה בתי דינין היו בירושלים, כנגדן בתי כנסיות, וכנגדן בתי מדרשות, וכנגדן בתי סופרים	והאמר ר' פנחס אמר רבי אושעיא:												⚡	קה.
דיינין טובא הו, וכי קאמרינן - אגוזרי גזירות קאמרינן.													!	קה.
גוזרי גזירות שביירושלים, היו נוטלין שכרן תשעים ותשע מנה מתרומת הלשכה, לא רצו - מוסיפין להם.	רב יהודה אמר רב אסי:												⚡	קה.
לא רצו, אטו ברשיעי עסקינן?													⚡	קה.
אלא לא ספקו, אע"פ שלא רצו - מוסיפין עליהן.													⚡	קה.
קרנא הוה שקיל איסתירא מזכאי ואיסתירא מחייב, ודאין להו דינא.	[קרנא]												⊙	קה.
והיכי עביד הכי? והכתי': (שמות כ"ג) ושוחד לא תקח													⚡	קה.
וכ"ת, ה"מ היכא דלא שקיל מתרוייהו, דלמא אתי לאצלווי דינא, קרנא כיון דשקיל מתרוייהו לא אתי לאצלווי דינא													!	קה.
וכי לא אתי לאצלווי דינא מי שרי?													⚡	קה.
ושוחד לא תקח מה ת"ל? אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי, הרי כבר נאמר: (דברים ט"ז) לא תטה משפט אלא אפי' לזכות את הזכאי ולחייב את החייב, אמרה תורה: ושוחד לא תקח	והתניא:												⚡	קה.
הני מילי היכא דשקיל בתורת שוחד, קרנא בתורת אגרא הוה שקיל.													!	קה.
ובתורת אגרא מי שרי?													⚡	קה.
הנוטל שכר לדון - דיניו בטלין	והתנן:												⚡	קה.
הנ"מ אגר דינא, קרנא אגר בטילא הוה שקיל.													!	קה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
ואגר בטילא מי שרי?																					קה.	
מכוער הדיין שנוטל שכר לדון, אלא שדינו דין	והתניא:																					קה.
ה"ד?																						קה.
אילמא אגר דינא																						קה.
דינו דין?																						קה.
הנוטל שכר לדון - דינו בטילין	והתניא:																					קה.
אלא אגר בטילא																						קה.
מכוער הדיין	וקתני:																					קה.
הני מילי בטילא דלא מוכחא, קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל, דהוה תהי באמברא דחמרא ויהבי ליה זוזא.																						קה.
כי הא דרב הונא, כי הוה אתי דינא לקמיה, אמר להו: הבו לי גברא דדלי לי בחריקאי, ואידון לכו דינא.	[רב הונא]																					קה.
בא וראה כמה סמויות עיניהן של מקבלי שוחד, אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא, ספק מתרפא ספק אינו מתרפא, והן נוטלין שוה פרוטה ומסמין עיניהן, שנאמר: (שמות כ"ג) כי השוחד יעור פקחים.	רבי אבהו:																					קה.
(דברים ט"ז) כי השוחד יעור עיני חכמים - קל וחומר לטפשיין, ויסלף דברי צדיקים - קל וחומר לרשעים.	תנו רבנן:																					קה.
מידי טפשיים ורשעים בני דינא נינהו?																						קה.
אלא הכי קאמר: כי השוחד יעור עיני חכמים - אפילו חכם גדול ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא סמויות הלב ויסלף דברי צדיקים - אפילו צדיק גמור ולוקח שוחד, אינו נפטר מן העולם בלא טירוף דעת.																						קה.
מאי דכתיב: (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה? אם דומה דין למלך שאינו צריך לכולם - יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזר על הגרנות - יהרסנה.	כי אתא רב דימי אמר: דרש רב נחמן בר כהן:																					קה:
האי דינא דשאל שאלתא - פסול למדן דינא.	רבה בר רב שילא:																					קה:
ולא אמרן אלא דלית ליה לאושולי, אבל אית ליה לאושולי לית לן בה.																						קה:
איני?																						קה:
והא רבא שאל שאלתא מדבי בר מריון, אע"ג דלא שילי מיניה	[רבא]																					קה:
התם לאחשובינהו הוא דבעי.																						קה:
מאי טעמא דשוחדא? כיון דקביל ליה שוחדא מיניה, איקרבא ליה דעתיה - לגביה והוי כגופיה, ואין אדם רואה חובה לעצמו. מאי שוחד? שהוא חד.	רבא:																					קה:
לא לידון איניש דינא למאן דרחים ליה ולא למאן דסני ליה, דרחים ליה - לא חזי ליה חובה, דסני ליה - לא חזי ליה זכותא.	רב פפא:																					קה:
האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא, לאו משום דמעלי טפי, אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא.	אביי:																					קה:
מריש הוה אמינא: הני בני מחזאו כולהו רחמו לי, כיון דהואי דיינא, אמינא: מינייהו סנו לי ומינייהו רחמו לי, כיון דחזאי דמאן דמחייב ליה האידינא קא זכי למחר, אמינא: אם מרחם - כולהו רחמו לי, אי מסנו - כולהו סנו לי.	רבא:																					קה:
(שמות כ"ג) ושוחד לא תקח - אינו צריך לומר שוחד ממון, אלא אפילו שוחד דברים נמי אסור, מדלא כתיב בצע לא תקח.	ת"ר:																					קה:
היכי דמי שוחד דברים?																						קה:
כי הא דשמואל הוה עבר במברא, אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה																						קה:
מאי עבידתך?	אמר ליה: [שמואל]																					קה:
אמר ליה: דינא אית לי																						קה:
א"ל: פסילנא לך לדינא.	אמר ליה: [שמואל]																					קה:

disputants- חולקים statement- מימרא central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה challenge- קושיא insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת question- שאלה story- מעשה O answer- תירוץ! proof- ראיה																	
מקרא-key:		Talmud Navigator א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
כתובות-שני דייני	מאן דאמר																
אמימר הוה יתיב וקא דאין דינא, פרח גדפא ארישיה, אתא ההוא גברא שקליה																	קה:
מאי עבידתיך?	א"ל: [אמימר]																קה:
א"ל: דינא אית לי,																	קה:
פסילנא לך לדינא.	א"ל: [אמימר]																קה:
מר עוקבא הוה שדי רוקא קמיה, אתא ההוא גברא כסייה																	קה:
מאי עבידתיך?	א"ל: [מר עוקבא]																קה:
א"ל: דינא אית לי																	קה:
א"ל: פסילנא לך לדינא.	א"ל: [מר עוקבא]																קה:
ר' ישמעאל בר' יוסי, הוה רגיל אריסיה דהוה מייתי ליה כל מעלי שבתא כנתא דפירי, יומא חד אייתי ליה בה' בשבתא																	קה:
מאי שנא האידינא?	א"ל: [ר' ישמעאל בר' יוסי]																קה:
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחי אייתי ליה למר.																	קה:
לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא.	[ר' ישמעאל בר' יוסי]																קה:
אותיב זוזא דרבנן וקדייני ליה.																	קה:
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר' יוסי]																קה:
ר' ישמעאל בר אלישע אייתי ליה ההוא גברא ראשית הגז																	קה:
מהיכא את?	אמר ליה: [ר' ישמעאל בר אלישע]																קה:
א"ל: מדוך פלן.																	קה:
ומהתם להכא לא הוה כהן למיתבא ליה?	[ר' ישמעאל בר אלישע]																קה:
א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחאי אייתי ליה למר.																	קה:
פסילנא לך לדינא. לא קביל מיניה.	א"ל: [ר' ישמעאל בר אלישע]																קה:
אותיב ליה זוגא דרבנן וקדייני ליה.																	קה:
בהדי דקאזיל ואתי אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי																	קה:
תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה.	אמר: [ר' ישמעאל בר אלישע]																קה:
רב ענן אייתי ליה ההוא גברא כנתא דגילדני דבי גילי																	קה:
מאי עבידתיך?	א"ל: [רב ענן]																קה:
א"ל: דינא אית לי, לא קביל מיניה																	קה:
פסילנא לך לדינא.	דתניא:																קה:
אמר ליה: דינא דמר לא בעינא, קבולי לקביל מר, דלא למנען מר מאקרובי בכורים																	קה:
(מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשורים לחם שעורים וכרמל בצקלוננו - וכי אלישע אוכל בכורים הוה? אלא לומר לך: כל המביא דורון לתלמיד חכם - כאילו מקריב בכורים.	דתניא:																קה:
קבולי לא בעינן דאי קביל, השתא דאמרת לי טעמא מקבילנא.	א"ל: [רב ענן]																קה:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- < story- מעשה- <	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא	שדריה לקמיה דרב נחמן, שלח ליה: [רב ענן]															קה:
נדייניה מר להאי גברא, דאנא ענן פסילנא ליה לדינא.	אמר: [רב נחמן]															קה:
מדשלח לי הכי, שמע מינה קריביה הוא.	הוה קאים דינא דיתמי קמיה															קה:
האי עשה והאי עשה, עשה דכבוד תורה עדיף, סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה.	אמר: [רב נחמן]															קו-
כיון דחזא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה, איסתתם טענתיה.																קו-
רב ענן, הוה רגיל אליהו דאתי גביה, דהוה מתני ליה סדר דאליהו, כיון דעבד הכי איסתלק.																קו-
יתבי בתעניתא ובעא רחמי ואתא.																קו-
כי אתא הוה מבעית ליה בעותי, ועבד תיבותא ויתיב קמיה, עד דאפיק ליה סידריה.																קו-
והיינו דאמרי: סדר דאליהו רבה, סדר אליהו זוטא.																קו-
בשני דרב יוסף הוה ריתחא																קו-
ליבעי מר רחמי	רבנן לרב יוסף:															קו-
השתא ומה אלישע, דכי הוו רבנן מיפטרי מקמיה הוו פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן, בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי, אנא איבעי רחמי?	אמר להו: [רב יוסף]															קו-
וממאי דפיישי הכי?																קו-
דכתיב: (מלכים ב' ד') ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש																קו-
מאי לפני מאה איש?																קו-
אלימא דכולהו לפני מאה איש,																קו-
בשני בצורת טובא הון																קו-
אלא, דכל חד וחד קמי מאה איש.																קו-
כי הוו מיפטרי רבנן מבי רב - הוו פיישי אלפא ומאתן רבנן																קו-
מבי רב הונא - הוו פיישי תמני מאה רבנן.																קו-
רב הונא הוה דריש בתליסר אמוראי. כי הוו קיימי רבנן ממתבתא דרב הונא ונפצי גלימיהו, הוה סליק אבקא וכסי ליה ליומא, ואמרי במערבא: קמו ליה ממתבתא דרב הונא בבליאה.																קו-
כי מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף - הוו פיישי ארבע מאה רבנן, וקרו לנפשייהו יתמי.																קו-
כי הוו מיפטרי רבנן מבי אביי, ואמרי לה מבי רב פפא, ואמרי לה מבי רב אשי - הוו פיישי מאתן רבנן וקרו נפשייהו יתמי דיתמי.																קו-
מבקרי מומין שבירושלים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רבי יצחק בר רדיפא א"ר אמרי:															קו-
ת"ה המלמדין הלכות שחיטה לכהנים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רב יהודה אמר שמואל:															קו-
ת"ה המלמדים הלכות קמיצה לכהנים, נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רב גידל אמר רב:															קו-
מגיהי ספרים שבירושלים, היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה.	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:															קו-
נשים האורגות בפרכות, נוטלות שכרן מתרומת הלשכה	רב נחמן אמר רב:															קו-
מקדשי בדק הבית, הואיל ופרכות תחת בנין עשיות.	ואני אומר: [רב נחמן]															קו-
נשים האורגות בפרכות, ובית גרמו על מעשה לחם הפנים, ובית אבטינס על מעשה הקטרת, כולן היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה	מיתבי:															קו-

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◈ קושיא-challenge ◌ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
התם בדבבי												קו:
שלשה עשר פרכות היו במקדש שני: שבעה כנגד שבעה שערים, אחד לפתחו של היכל, ואחד לפתחו של אולם, ב' בדביר, ב' כנגדן בעליה.	דאמר רבי זירא אמר רב:											קו:
נשים המגדלות בניהן לפרה, היו נוטלות שכן מתרומת הלשכה	ת"ר:											קו:
נשים יקרות שבירושלים היו זנות אותן ומפרנסות אותן.	אבא שאול:											קו:
כלי שרת, מהו שיעשו מקדשי בדק הבית? צורך מזבח נינהו, ומקדשי בדק הבית אתו, או צורך קרבן נינהו, ומתרומת הלשכה היו עושין אותן?	בעא מיניה רב הונא מרב:											קו:
אין נעשין אלא מתרומת הלשכה.	א"ל: [רב]											קו:
(דברי הימים ב' כ"ד) וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע (הכהן) את שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית ה' כלי שרת וגו'!	איתיביה: [רב הונא]											קו:
דאקרייך כתובי לא אקרייך נביאי: (מלכים ב' י"ב) אך לא יעשה בית ה' ספות וגו' כי לעושי המלאכה יתנוהו.	א"ל: [רב]											קו:
אי הכי, קשו קראי אהדדי?												קו:
לא קשיא: כאן שגבו והותרו, כאן שגבו ולא הותרו.												קו:
וכי גבו והותרו מאי הוי?												קו:
לב ב"ד מתנה עליהן, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהו לכלי שרת.	רבי אבהו:											קו:
כלי שרת באין מתרומת הלשכה, שנאמר: את שאר הכסף, איזהו כסף שיש לו שיריים? הוי אומר: זה תרומת הלשכה.	תנא דבי רבי ישמעאל:											קו:
ואימא: שיריים גופייהן												קו:
העולה - עולה ראשונה, ה"ג הכסף - כסף ראשון.	כדאמר רבא:											קו:
הקטורת וכל קרבנות צבור - באין מתרומת הלשכה, מזבח הזהב ולבונה וכלי שרת - באין מותר נסכים - מזבח העולה הלשכות והעזרות - באין מקדשי בדק הבית, חוץ לחומת העזרה - באין משירי הלשכות	מיתיבי:											קו:
חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר - באין משירי הלשכה	זו היא ששנינו:											קו:
תנאי היא												קו:
מותר תרומה מה היו עושין בה? ריקועי זהב ציפוי לבית קדשי הקדשים	דתנן: [ת"ק]											קו:
מותר פירות - לקיץ המזבח, מותר תרומה - לכלי שרת	רבי ישמעאל:											קו:
מותר תרומה - לקיץ המזבח, מותר נסכים - לכלי שרת	רבי עקיבא:											קו:
מותר נסכים - לקיץ המזבח, מותר תרומה - לכלי שרת	רבי חנינא סגן הכהנים											קו:
וזה וזה לא היו מודים בפירות.	[רבי עקיבא ורבי חנינא סגן הכהנים]											קו:
פירות מאי היא?												קו:
מותר תרומה מה היו עושין בה? לוקחין פירות בזול ומוכרין אותם ביוקר, והשכר מקיצין בו את המזבח,	דתניא:											קו:
מותר פירות - לקיץ המזבח.	וזה היא ששנינו:											קו:
מאי זה וזה לא היו מודין בפירות?												קו:
מותר שירי לשכה מה היו עושין בה? לוקחין בהן יינות שמנים וסלתות, והשכר להקדש, דברי ר' ישמעאל	דתנן: [רבי ישמעאל]											קו:
אין משתכרין בשל הקדש, אף לא בשל עניים.	רבי עקיבא:											קו:
בשל הקדש מאי טעמא לא?												קו:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אינ עניות במקום עשירות.												!	קו:
בשל עניים מאי טעמא לא?												^	קו:
דלמא מתרמי להו עניא, וליכא למיתבא ליה												!	קו:
מי שהלך למדינת הים.												◊	קו:
פוסקין מזונות לאשת איש	איתמר, רב:											◊ ■	קו.
אינ פוסקין מזונות לאשת איש.	שמואל:											◊ ■	קו.
מודה לי אבא, בשלשה חדשים הראשונים, לפי שאין אדם מניח ביתו ריקן.	אמר שמואל:											◊ ■	קו.
בששמעו בו שמת כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בשלא שמעו בו שמת												◊ ■	קו.
פוסקין, דהא משועבד לה	רב:											◊ ■	קו.
אינ פוסקין.	שמואל:											◊ ■	קו.
מ"ט?												^	קו.
אימא צררי אתפסה	רב זביד:											◊ !	קו.
חיישנן שמא אמר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.	רב פפא:											◊ !	קו.
מאי בינייהו?												⋮	קו.
איכא בינייהו: גדולה ולא ספקה אי נמי, קטנה וספקה.												!	קו.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, חנן אמר: תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה	חנן:											◊ ■ ⋮	קו.
תשבע בתחלה ובסוף	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:											◊ ■ ⋮	קו.
עד כאן לא פליגי אלא לענין שבועה, אבל מזוני יהבינן לה												⋮	קו.
בששמעו בו שמת.	תרגמה שמואל:											!	קו.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, בני כהנים גדולים אמרו: תשבע	תא שמע: בני כהנים גדולים:											◊ ■ ⋮	קו.
לא תשבע, ואם בא ואמר פסקתי לה מזונות - נאמן	חנן:											◊ ■ ⋮	קו.
הכא נמי בששמעו בו שמת.												!	קו.
והא אם בא ואמר קאמר												⋮	קו.
אם בא לאחר שמועה.												!	קו.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, ואם בא ואמר צאי מעשה ידיך במזונותיך - רשאי, קדמו בית דין ופסקו - מה שפסקו פסקו	ת"ש:											◊ ■ ⋮	קו.
הכא נמי בששמעו בו שמת.												!	קו.
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, ב"ד יורדים לנכסיו וזנין ומפרנסין לאשתו, אבל לא בניו ובנותיו ולא דבר אחר	ת"ש:											◊ ■ ⋮	קו.
במשרה את אשתו ע"י שליש.	רב ששת:											!	קו.
אי הכי, בניו ובנותיו נמי?												⋮	קו.
כשהשרה לזו ולא השרה לזו.												!	קו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מקרא-key:	כתובות-שני דייני	מאן דאמר														
	מאי פסקא?		ז													קז.
	כששמעה בו שמת בעד אחד, היא דאי בעית אינסובי בעד אחד מצי מינסבא - מזוני נמי יהבינן לה, בניו ובנותיו דאי בעו למיחת לנכסיו בעד אחד לא מצו נחתי - מזוני נמי לא יהבינן להו.	אלא אמר רב פפא:	!													קז.
	מאי דבר אחר?												א			קז.
	תכשיט	רב חסדא:	!													קז.
	צדקה.	רב יוסף:	!													קז.
	מ"ד תכשיט, כל שכן צדקה															קז.
	מ"ד צדקה, אבל תכשיט יהבינן לה, דלא ניחא ליה דתינוול.															קז:
	היבמה - ג' חדשים הראשונים ניזונת משל בעלה, מיכן ואילך אינה ניזונת לא משל בעלה ולא משל יבם, עמד בדין וברת - ניזונת משל יבם	תא שמע:														קז:
	למאי נחושו לה להאי? אי משום צרי - לא מיקרא דעתיה לגבה, אי משום מעשה ידיה - לא משתעבדא ליה.	אמר לך שמואל:	!													קז:
	האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, ובאת ואמרה מת בעלי, רצתה - ניזונת, רצתה - גובה כתובתה גירשני בעלי, מתפרנסת והולכת עד כדי כתובתה	תא שמע:														קז:
	הכא נמי כששמעו בו שמת.		!													קז:
	ומאי שנא עד כדי כתובתה?		ז													קז:
	דאיהי היא דאפסידה אנפשה.		!													קז:
	כיצד אמרו ממאנת אין לה מזונות? אי אתה יכול לומר ביושבת תחת בעלה, שהרי בעלה חייב במזונות, אלא כגון שהלך בעלה למדינת הים, לותה ואכלה עמדה ומיאנה	תא שמע:														קז:
	טעמא דמיאנה, הא לא מיאנה יהבינן לה		ז													קז:
	הכא למאי נחושו לה? אי משום צרי - צרי לקטנה לא מתפיס, ואי משום מעשה ידיה - קטנה לא ספקה.	אמר לך שמואל:	!													קז:
	מאי הוה עלה?															קז:
	מעשה בא לפני רבי בבית שערים, ופסק לה מזונות, לפני רבי ישמעאל בצפורי, ולא פסק לה מזונות	כי אתא רב דימי אמר:														קז:
	וכי מה ראה רבי ישמעאל שלא פסק לה מזונות? הא לא נחלקו בני כהנים גדולים וחנון אלא לענין שבועה, אבל מזוני יהבינן לה	תהי בה רבי יוחנן:	ז													קז:
	כששמעו בו שמת	רב שמן בר אבא, כבר תרגמה רבינו שמואל בבבל:	!													קז:
	פתריתו בה כולי האי.	א"ל: [רבי יוחנן]	ז													קז:
	מעשה בא לפני רבי בבית שערים, ולא פסק לה מזונות, לפני רבי ישמעאל בצפורי, ופסק לה מזונות	כי אתא רבין אמר:														קז:
	מה ראה רבי שלא פסק לה? דהא לא נחלקו חנון ובני כהנים גדולים אלא לענין שבועה, אבל מזונות יהבינן לה	רבי יוחנן:	ז													קז:
	כששמעו בו שמת	אמר ליה רב שמן בר אבא, כבר תרגמה רבינו שמואל בבבל:	!													קז:
	פתריתו בה כולי האי.	א"ל: [רבי יוחנן]	ז													קז:
	והלכתא כותיה דרב, ופוסקין מזונות לאשת איש.															קז:
	והלכתא כותיה דרב הונא אמר רב															קז:
	יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:														קז:
	והלכתא כותיה דרב זביד בקוניא															קז:

disputants- חולקים ♦ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת < story- מעשה O	מימרא- statement ■ קושיא- challenge † שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראיה- proof ■
מקרא- key:	

כתובות-שני דייני		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קז:
הני מאני דקוניא, חיורי ואוכמי - שרו, ירוקין - אסירי.	דאמר רב זביד:												קז:
ולא אמרן אלא דלית בהו קרטופני, אבל אית בהו קרטופני - אסירי.													קז:
מי שהלך למדינת הים, ועמד אחד ופירנס את אשתו, חנן אומר: איבד את מעותיו	[חנן]												קז:
ישבע כמה הוציא ויטול.	נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו:												קז:
כדבריהם.	רבי דוסא בן הרכינס:												קז:
יפה אמר חנן הניה מעותיו על קרן הצבי.	רבי יוחנן בן זכאי:												קז:
המודר הנאה מחבירו - שוקל לו את שקלו, ופורע את חובו, ומחזיר לו אבידתו, ובמקום שנוטלין שכר - תפול הנאה להקדש	תנן התם:												קז:
בשלמא שוקל לו את שקלו - מצוה קעביד													קח:
תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות ומחזיר לו אבידתו - נמי מצוה קעביד	דתנן:												קח:
אלא פורע לו את חובו - הא קמשתרשי ליה													קח:
הא מני? חנן היא	רב אושעיא:												קח:
איבד את מעותיו.	דאמר: [חנן]												קח:
אפי' תימא רבנן, הכא במאי עסקינן - שלוה על מנת שלא לפרוע.	רבא:												קח:
בשלמא רבא לא אמר כרב אושעיא, דמוקים לה כרבנן, אלא רב אושעיא מ"ט לא אמר כרבא?													קח:
נהי דנאנה לית ליה, כיסופא מי לית ליה?	אמר לך רב אושעיא:												קח:
התם נמי אית ליה הנאה, בההיא הנאה דמיכסיף מיניה.	לישנא אחרינא:												קח:
אדמון אומר שבעה.													קח:
מי שמת והניח בנים ובנות, בזמן שהנכסים מרובין - הבנים יורשים והבנות נזונות, ובנכסים מועטים - הבנות יזונו והבנים יחזרו על הפתחים	[חכמים]												קח:
בשביל שאני זכר הפסדתי?	אדמון:												קח:
רואה אני את דברי אדמון.	רבן גמליאל:												קח:
מאי קאמר?													קח:
ה"ק: בשביל שאני זכר וראוי לעסוק בתורה הפסדתי?	אביי:												קח:
מאן דעסיק בתורה הוא דירית, מאן דלא עסיק בתורה לא ירית?	אמר ליה רבא:												קח:
הכי קאמר: בשביל שאני זכר וראוי לירש בנכסים מרובין, הפסדתי בנכסים מועטין?	אלא אמר רבא:												קח:
הטוען את חבירו כדי שמן והודה בקנגנים, אדמון אומר: הואיל והודה במקצת הטענה ישבע	אדמון:												קח:
אין הודאת מקצת ממין הטענה.	חכמים:												קח:
רואה אני את דברי אדמון.	רבן גמליאל:												קח:
שמע מינה לרבנן, טענו חטין ושעורין והודה בשעורין - פטור													קח:
לימא, תהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל													קח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

כתובות-שני דייני	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
טענו חטין ושעורים והודה לו באחד מהן - חייב	דא"ר נחמן אמר שמואל:										◊	?	קה:
בטוענו מדה.	רב יהודה אמר רב:										◊	!	קה:
אי הכי, מ"ט דאדמון?											◊	?	קה:
דכולי עלמא היכא דאמר ליה מלא עשרה כדי שמן יש לי בבורך - שמן קטעין ליה, קנקנים לא קטעין ליה, עשרה כדי שמן מלאים יש לי אצלך - שמן וקנקנים קטעין ליה, כי פליגי - היכא דאמר ליה עשרה כדי שמן יש לי אצלך	אלא אמר רבא:										◊	!	קה:
יש בלשון הזה לשון קנקנים	אדמון:										◊	! ■	קה:
אין בלשון הזה לשון קנקנים.	ורבנן סברי:										◊	! ■	קה:
אלא טעמא דאין בלשון הזה לשון קנקנים, הא יש בלשון הזה לשון קנקנים - חייב, לימא, תיהוי תיובתא דר' חייא בר אבא											◊	?	קה:
טענו חטין ושעורים והודה לו באחד מהם - פטור	דא"ר חייא בר אבא:										◊	?	קה:
נעשה כמי שטענו רימון בקליפתו.	רב שימי בר אשי:										◊	!	קה:
רימון בלא קליפתו לא מינטר, שמן מינטר בלא קנקנים	מתקיף לה רבינא:										◊	?	קה:
אלא הכא במאי עסקינן - דאמר ליה: עשרה כדי שמן יש לי אצלך, ואמר ליה אידך: שמן לא היו דברים מעולם, קנקנים נמי חמשה אית לך וחמשה לית לך	[רבינא]										◊	!	קה:
יש בלשון הזה לשון קנקנים, ומגו דקמשתבע אקנקנים, משתבע נמי אשמך על ידי גלגול	אדמון:										◊	! ■	קה:
אין בלשון הזה לשון קנקנים, מה שטענו לא הודה לו, ומה שהודה לו לא טענו.	ורבנן סברי:										◊	! ■	קה: